

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4C/12/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813210104
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2016:7813210104.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v právnej veci žalobcu KOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, Bratislava, IČO: 00585441 proti žalovanému P. V., Z.. XX. XX. XXXX, Š. XXX, X., právne zast. JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom, Hviezdoslavova 4, Rožňava, o zaplatenie 13 367,62 Eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 6 683,81 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne od 30. 09. 2013 do zaplatenia, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Náhradu trov konania účastníkom n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 13 367,62 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 13 367,62 Eur odo dňa doručenia žalobného návrhu súdu až do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Svoj návrh odôvodnil tým, na základe uplatnenia si nároku na náhradu škody poškodeným VOTUM Centrum odškodnenia, a.s., z poistnej udalosti č. 9517324586 dňa 07. 11. 2010, bolo poškodenému poskytnuté plnenie vo výške 13 381,-Eur z PZ č. 6545171843 pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla EVČ: J., uzatvorenej v zmysle § 3 zák. č. 381/2001 Z.z. V zmysle § 12 ods. 1 písm. a, zák.č. 381/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov má poisťovateľ proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Žalovaný bol vyzývaný na úhradu regresnej náhrady písomnou výzvou zo dňa 19. 01. 2012, avšak bezvýsledne. Podľa § 517 ods. 1, prvá veta OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. V zmysle § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Žalobca si uplatňuje úroky z omeškania odo dňa doručenia žalobného návrhu súdu.

Súd v konaní vydal platobný rozkaz č.k. 20Ro/237/2013-19 zo dňa 05. 11. 2013, proti ktorému podal žalovaný odpor. V odpore uviedol, že má za to, že súd nijakým spôsobom nezohľadnil skutočnosť, že žalobca minimálne sčasti nedôvodne plnil poškodenému, keď sa nezohľadnila miera jeho spoluzavinenia na škodu, ktorú sám utrpel. Podľa neho totiž poškodený nesie aspoň rovnakú zodpovednosť na vzniku škody, ktorú utrpel, ako aj on, poukazujúc na to, že tento dobre vedel, že je pod vplyvom alkoholických nápojov (veď ich spoločne konzumovali), čo mu však nijako nebránilo v tom, aby inicioval jazdu vozidlom ním riadeným. Z toho dôvodu má za to, že by mal pomerne participovať na náhrade škody aj on sám.

Napokon poukázal aj na fakt, že utrpel veľmi vážne zranenia, predsa oslepol na jedno oko a tak z hore uvedených dôvodov, keďže konali protizákonne všetci, poškodení by mali pomerne znášať i tú škodu, ktorá vznikla jemu. Poukázal tu na § 441 OZ, v zmysle ktorého ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám. Je nesporné, že poškodený mal participovať na náhrade jemu spôsobenej škody v zmysle tejto právnej normy a pokiaľ ho poisťovňa odškodnila nad takto uvedený rámec bez ohľadu na jeho spoluzavinenie, poškodený sa v tejto časti bezdôvodne obohatil. Navyiac uplatnenie regresného nároku čo do tejto výšky považuje i za v rozpore s dobrými mravmi. Poukazuje zároveň na § 438/1, 2 OZ, v zmysle ktorého ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne a v odôvodnených prípadoch môže súd rozhodnúť že tí, ktorí škodu spôsobili, zodpovedajú za ňu podľa svojej účasti na spôsobení škody. Ak teda žalobca nezohľadnil aj to, že za vznik škody poškodenému spoluzodpovedá aj ďalší člen posádky motorového vozidla, rovnako nekonal v súlade s platnou slovenskou legislatívou a tak sa bezdôvodne obohatil aj ďalší poškodený. Protiprávne konanie poškodeného odvádza najmä od § 415 OZ, ktorá právna norma vyjadruje tzv. všeobecnú preventívnu povinnosť.

Žalobca vo vyjadrení k odporu uviedol, že žalobca uplatňuje touto žalobou nárok na náhradu poistného plnenia v zmysle § 12 ods. 1 písm. a, zák. č. 381/2001 Z.z. titulom plnenia, ktoré uhradil poškodenému F. B. z poistnej udalosti č. PU 9517324586 zo dňa 07. 11. 2010. Škoda bola spôsobená poškodenému prevádzkou motorového vozidla EČV: J. XXXBA, ktoré bolo v čase poistnej udalosti povinne zmluvne poistené u žalobcu a ktorého vlastníkom bol žalovaný. V prospech poškodeného bolo titulom tejto poistnej udalosti poukázané poistné plnenie v sume 13 381,-Eur, o čom predložil súdu výpis z exkasa. Žalovaný časť pohľadávky v sume 13,38 Eur zaplatil, z toho dôvodu sa žalobca domáha zaplatenia zostávajúcej časti v sume 13 367,62 Eur s príslušenstvom. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namieta, že žalobca nedôvodne plnil poškodenému, keď nezohľadnil mieru spoluzavinenia na spôsobenej škode. Žalovaný má za to, že poškodený nesie rovnakú zodpovednosť na vzniku škody poukazujúc na to, že tento dobre vedel, že žalovaný je pod vplyvom alkoholu. Žalobca poukazuje na odôvodnenie rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 1T/32/2011-220 zo dňa 27. 04. 2011, kde v trestnom konaní sa súd vypořiadal s námietkou žalobcu o spoluzavinení poškodených F. B. a I. K.. Žalovaný v trestnom konaní nebol ochotný uhradiť celú výšku uplatnenej škody, pretože podľa jeho názoru poškodení F. B. T. I. K. nesú určitú spoluvinu, lebo vedeli, že má vypité a napriek tomu sadli do auta. Súd posudzoval spoluzavinenie zo strany poškodených a konštatoval, že zavinené konanie poškodených preukázané nebolo a nemožno ho vidieť v skutočnosti, že si sadli do auta, napriek tomu, že vedeli, že obžalovaný má vypité. Žalobca sa v celom rozsahu stotožňuje s týmto záverom súdu.

Žalovaný vo vyjadrení z 20. 02. 2014 uviedol, že žalobca argumentuje rozsudkom Okresného súdu Rožňava (ďalej ako „súd prvého stupňa“) sp. zn. 1T/32/2011 zo dňa 27. 04. 2011, v ktorom súd prvého stupňa skonštatoval, že zavinené konanie poškodených nebolo preukázané a nemožno ho vidieť v skutočnosti, že si sadli do auta, napriek tomu, že vedeli, že mal vypité. Myslí si, že pokiaľ má súd určitú účasť na spôsobení vzniknutej škody v občianskom súdnom konaní, nie je občianskoprávny súd viazaný s ustálením viny v trestnom súdnom konaní, pretože podľa ust. § 135/1 O.s.p. je takýto súd viazaný právoplatným odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu len v tom smere, či bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal. Žalobca navyše opomenul zmieniť sa o rozsudku Krajského súdu v Košiciach (ďalej ako „odvolací súd“) sp. zn. 8To/50/2011 zo dňa 26. 09. 2011, ktorým odvolací súd v konaní o jeho odvolaní proti uvedenému rozsudku súdu prvého stupňa ním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade škody zrušil z dôvodov v ňom uvedených a poškodené strany s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie. V súvislosti s uvedeným poukázal na odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu, v zmysle ktorého odvolací súd vyššie citovaný názor súdu prvého stupňa vyhodnotil ako nesprávny s poukazom na ustálenú judikatúru a rozhodovaciu prax súdom v občianskom súdnom konaní pri náhrade škody, v zmysle ktorej je prípustné, aby aj poškodení pomerne, resp. v určitej pomernej časti mohli zodpovedať za škodu, ktorá im bola spôsobená pri takom konkrétnom skutku, za ktorý bol uznaný vinným rozsudkom súdu prvého stupňa sp. zn. 1T/32/2011 zo dňa 27. 04. 2011. „Ide o spoluzavinenie poškodeného, ak si vedome sadol do automobilu riadeného osobou, ktorej vnímanie a reakčné schopnosti boli oslabené požitím alkoholu.“ (R 81/1953). Rozhodne tvrdí a bolo to aj v trestnom konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že poškodení v čase predchádzajúcom dopravnej nehode a vzniku škody konzumovali spoločne s ním alkoholické nápoje a preto vedeli, že je pod vplyvom alkoholu a že bude motorové vozidlo riadiť v stave vylučujúcom spôsobilosť ho viesť. Poukázal aj na to, že v čase dopravnej nehody mala hladina alkoholu v jeho krvi hodnotu 2,22 promile, bezpochyby také množstvo, ktoré razantne znižuje, resp. vylučuje spôsobilosť osoby viesť motorové vozidlo, čo je

aj bez presného určenia pomocou meracích prístrojov navonok zistiteľné. Pokladá za irelevantné, kto jazdu inicioval, kto koho odhovára od jazdy motorovým vozidlom a pod., pretože poškodení v čase nastupovania do motorového vozidla si boli jednoznačne vedomí toho, že bude riadiť motorové vozidlo pod vplyvom alkoholu, boli uzrozumení s rizikom zvýšeného nebezpečenstva vzniku škody a týmto svojim nedbanlivostným správaním konali v rozpore s ust. § 415 Občianskeho zákonníka zakotvujúcim tzv. všeobecnú prevenčnú povinnosť. V konkrétnom prípade spoluzavinenie poškodených spočíva v tom, že ako spolujazdci, resp. spolucestujúci si sadli do vozidla hoci mali vedomosť o tom, že ako vodič požíval alkoholické nápoje a preto aj sami dali dôvod pre vznik škody - ujmy na ich zdraví následkom ich dopravnej nehody. Má za to, že podiel účasti poškodených na vzniku škody znižuje ich nárok na náhradu škody. Odkazujúc na vyššie uvedené má za to, že je nevyhnutné zohľadniť skutočnosť, že žalobca minimálne sčasti nedôvodne plnil poškodenému F. B., keď sa nezohľadnila miera jeho spoluzavinenia na škodu, ktorú sám utrpel. V zmysle § 441 Občianskeho zákonníka mal poškodený participovať na náhrade jemu spôsobenej škody a pokiaľ ho žalobca odškodnil nad rámec vymedzený v § 441 Občianskeho zákonníka bez ohľadu na jeho spoluzavinenie, poškodený sa v tejto časti bezdôvodne obohatil.

Žalobca na toto vyjadrenie uviedol, že vzhľadom na písomné stanovisko žalovaného zo dňa 17. 02. 2014 (doručené súdu 20. 02. 2014) rozširuje regres voči žalovanému o regresný dôvod vymedzený v ust. § 12 ods. 1 písm. g, zák.č. 381/2001 Z.z. Totiž poistený je povinný poskytnúť svojmu poisťovateľovi všetky potrebné informácie a súčinnosť pre stanovenie správnej výšky poistného plnenia pre poškodeného a to bez zbytočného odkladu. Tiež poukázal na znenie § 5 ods. 2 zák. č. 381/2001 Z.z. Povinnosťou žalovaného ako zákonne poisteného u žalobcu boli skutočnosťami uvedené v písomnom podaní zo dňa 17. 02. 2014 oznámiť ihneď po poistnej udalosti a to o to viac, ako píše žalovaný, že tieto neboli z jeho pohľadu sporné. Ak by tunajší súd v rámci tunajšieho súdneho konania vylovil určitú mieru spoluzavinenia a tým ponížil výšku regresnej náhrady pre žalobcu, škodným by zostal samotný žalobca, čo nepovažuje za právne spravodlivé, nakoľko žalovaný mal byť iniciatívny už pred samotným súdnym konaním, resp. ešte pred prípadnou vedomosťou o uplatňovaní regresu voči jeho osobe ich spoločnosťou.

Na pojednávaní dňa 10. 05. 2016 žalovaný vypovedal, že čo sa týka nehody, bolo to tak ako bolo uvedené v trestnom konaní. Nezaplátil žalobcovi požadovanú sumu z toho dôvodu, že už bol na čiastočnom invalidnom dôchodku. Od 01. 01. 2011 je čiastočne invalidný dôchodca, príjem má vo výške 196,-Eur. Vyživovacie povinnosti už v súčasnosti nemá. V spoločnej domácnosti s ním žije B. V., nar. XX. XX. XXXX, ktorý navštevuje strednú školu, teraz bude maturovať, takže jeho potreby uhrádza aj on. Od 13. 07. 2015 rozoznáva len svetlo a tmu, vtedy mal úraz a takto sa mu zhoršilo videnie. Takže jeho zdravotný stav sa týmto zhoršil.

Právny zást. žalovaného uviedol, že obaja poškodení z dopravnej nehody majú veľmi významnú mieru na tom, že vôbec došlo k ich zraneniu. Predsa dobre vedeli obaja, že žalovaný je pod vplyvom alkoholu, napriek tomu si ku nemu do motorového vozidla sadli. Naviac je potrebné poukázať aj na veľmi závažné poškodenie zdravia žalovaného, ktoré podľa jeho laického názoru je rádovo vyššie ako poškodenie snád oboch poškodených dokopy. Za týchto okolností si myslí, že je naozaj potrebné sa vysporiadať s otázkou spoluúčasti poškodených na tejto dopravnej nehode a veľmi citlivo zvážiť, či poisťovňa naozaj mala plniť v takom rozsahu ako tomu v skutočnosti bolo. Myslí si osobne, že v danom prípade by bolo na mieste sa vysporiadať aj s tým, že predsa aj klienti poisťovne, t. j. obaja poškodení, z dopravnej nehody majú spoluzavinenie, nielen na vlastnej ujme, ktorú utrpeli, ale aj na ujme, ktorú utrpel p. žalovaný. Žiada sa mu zvýrazniť, že v tomto prípade je síce pravda, že žalovaný bol vodičom motorového vozidla, ale túto jazdu nie on inicioval, ale práve poškodení, ktorí s ním spolu konzumovali alkoholické nápoje. Táto skutočnosť nepochybne vyplýva aj z trestného spisu. Na základe týchto skutočností navrhuje, aby sa súd vysporiadal s týmito námietkami a nech je jeho rozhodnutie akékoľvek, navrhuje, aby súd postupom podľa § 150 ods. 1 O.s.p. nepriznal právo na náhradu trov konania žalobcovi, avšak pre prípad, že by žalovaný bol v konaní úspešnejší ako žalobca, uplatňuje si právo na náhradu trov konania, ktorú v zákonnej lehote písomne vyčísli. Poukázal aj na postoj žalobcu v tomto konaní a to na jeho pasivitu, na skutočnosť, že nepredkladá listinné dôkazy, resp. že požaduje predloženie takých dôkazov, ktoré v spise už sú, pričom namieta, že oni tieto nemajú a pod. Nemá návrhy na ďalšie dokazovanie, súd sa oboznámil s trestným spisom, tiež aj s tým, že bolo uplatnené z dôvodu spoluzavinenia priamo žalobcom 25 % a 25 % u toho istého poškodeného, takže necháva na zvážení súdu, či túto spoluzodpovednosť ponechá v tomto rozsahu alebo vzhľadom na stav žalovaného ho určí vo vyššom rozsahu.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Rožňava 5C/107/2013 vo veci žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 7 306,-Eur istiny s príslušenstvom súd rozhodol rozsudkom zo dňa 14. 11. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť 18. 12. 2013 ohľadom priznanej istiny s príslušenstvom tak, že zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 7 306,-Eur s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 7. 12. 2012 do zaplatenia. Predmetom tohto konania bola regresná náhrada za dopravnú nehodu ako v prejednávanej veci s rozdielom, že sa jednalo o poistné poškodeného F. B., ktorý si prostredníctvom Votum Centrum odškodnenia a.s. Bratislava uplatnil náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 13.073 Eur, pričom žalobca v Oznámení o poistnom plnení zo dňa 7. 11. 2012 priznal poškodenému 7 306,-Eur, ktoré aj vyplatil s tým, že následkom nehody došlo ku škode na zdraví, avšak uplatnilo sa krátenie podľa § 441 Občianskeho zákonníka vo výške 25 % za nepripútanie bezpečnostným pásom a vo výške 25 % z dôvodu, že poškodený sa viezol na motorovom vozidle, vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu. Žalobca v tomto konaní si žalobou uplatnil nárok na zaplatenie 7 306,-Eur, čo predstavovalo vyplatenú sumu poškodenému, ktorá však bola krátená o 50 % ako bolo uvedené vyššie. Súd takýto nárok žalobcovi priznal.

V tomto konaní (4C/12/2014) ide o toho istého poškodeného, F. B., ktorému bolo vyplatené poistné plnenie cez VOTUM Centrum odškodnenia, a.s. vo výške 13 381,-Eur (čl.7) za bolestné (listinné dôkazy na čl. 4 až 7 spisu).

Podľa § 11 ods. 6 Zákona 381/2001 Z.z.:

Poistovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Súd dospel k záveru, že žalobca mal postupovať v súlade s § 11 ods. 6 písm. b) Zákona č. 381/2001 Z.z. v spojení s § 441 Občianskeho zákonníka u oboch poškodených rovnako.

Podľa § 441 Zákona č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne, ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Toto ustanovenie upravuje prípady, keď škodu síce spôsobila iná osoba - škodca, ale súčasne bola spôsobená aj zavinením poškodeného. V prejednávanej veci teda bolo potrebné zo strany žalobcu ako poskytovateľa poistného plnenia zisťovať mieru zavinenia poškodeného na spôsobení škody a podobne ako v prípade druhého poškodeného krátiť poistné plnenie vzhľadom na zistené skutočnosti, ako bolo uvedené vyššie.

Podľa ustanovenia § 12 ods. 1 - 4 Zákona č. 381/2001 Z.z.:

(1) Poistovateľ má proti poistníkovi nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak

a) spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, 15d)

b) viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia alebo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlo uloženého súdom alebo iným príslušným orgánom, 16)

c) spôsobil škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedel, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu 17) a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou,

d) vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu, 18)

e) porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, 19) ktorá je poistnou udalosťou,

f) v čase, keď nastala poistná udalosť, bol v omeškaní s platením poistného,

g) spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4,

h) sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky. 15d)

(2) Poisťovateľ má proti poistenému, ktorý nie je poistníkom, nárok na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti, ktoré za neho vyplatil z dôvodu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla, ak

a) spôsobil škodu úmyselne alebo ak viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, 15d)

b) spôsobil škodu prevádzkou motorového vozidla, ktoré použil neoprávnene,

c) viedol motorové vozidlo bez predpísaného vodičského oprávnenia alebo v čase zákazu činnosti viesť motorové vozidlo uloženého súdom alebo iným príslušným orgánom, 16)

d) spôsobil škodu motorovým vozidlom, o ktorom vedel, že jeho technická spôsobilosť nezodpovedá podmienkam na používanie v premávke na pozemných komunikáciách podľa osobitného predpisu 17) a tento stav bol v príčinnej súvislosti so spôsobenou škodou,

e) vedome zveril vedenie motorového vozidla osobe, ktorá nespĺňa podmienky na vedenie motorového vozidla podľa osobitného predpisu, 18)

f) porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, 19) ktorá je poistnou udalosťou,

g) spôsobil škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa porušil povinnosti podľa § 10 ods. 1 až 4,

h) sa odmietol po dopravnej nehode podrobiť skúške na prítomnosť návykovej látky. 15d)

(3) Výška náhrady poistného plnenia alebo jej časti, na ktorú vznikne poisťovateľovi nárok podľa odseku 1 alebo 2, nesmie presiahnuť úhrn poistných plnení, ktoré poisťovateľ vyplatil z dôvodu poistnej udalosti.

(4) Právo poisťovateľa na náhradu poistného plnenia alebo jeho časti podľa odseku 1 alebo 2 sa premlčí do troch rokov odo dňa vyplatenia poistného plnenia.

Žalobca si uplatnil náhradu poistného plnenia od žalovaného podľa § 12 ods. 2 písm. a) a písm. g) citovaného zákona.

U nároku na náhradu poistného podľa § 12 ods. 2 písm. a) citovaného zákona bola preukázaná skutočnosť, že žalovaný viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky, pričom mal aj podľa § 12 ods. 2 písm. g) spôsobiť škodu motorovým vozidlom a bez dôvodov hodných osobitného zreteľa s odkazom na porušenie povinnosti podľa § 10 ods. 1 - 4.

Podľa § 10 ods. 1 - 4 Zákona 381/2001 Z.z.:

(1) Poistený je povinný písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti

a) do 15 dní po jej vzniku, ak vznikla na území Slovenskej republiky,

b) do 30 dní po jej vzniku, ak vznikla mimo územia Slovenskej republiky.

(2) Vo všeobecných poisťných podmienkach možno určiť prípady, keď možno lehoty podľa odseku 1 primerane predĺžiť. Po oznámení škodovej udalosti je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa a predložiť v dohodnutej lehote doklady, ktoré si poisťovateľ vyžiada.

(3) Poistený je povinný bez zbytočného odkladu poisťovateľovi písomne oznámiť, že

a) bol proti nemu uplatnený nárok na náhradu škody a vyjadriť sa k požadovanej náhrade a jej výške,

b) v súvislosti so škodovou udalosťou sa začalo trestné stíhanie alebo konanie o priestupku a zabezpečiť, aby bol poisťovateľ informovaný o ich priebehu a výsledkoch; ak má poistený právneho zástupcu, je povinný oznámiť poisťovateľovi jeho meno, priezvisko a trvalý pobyt alebo jeho obchodné meno a sídlo,

c) právo na náhradu škody bolo riadne uplatnené; v takomto prípade je poistený povinný postupovať podľa pokynov poisťovateľa.

(4) Poistený je povinný bez zbytočného odkladu oznámiť poisťovateľovi, že nastali okolnosti odôvodňujúce prechod práva podľa § 13 na poisťovateľa a odovzdať mu doklady potrebné na uplatnenie týchto práv.

Ustanovenie § 12 Zákona č. 381/2001 upravuje osobitný nárok poisťovne proti poistenému, ktorý vyplýva z poisťného pomeru a preto ani súd nemôže znížiť výšku požadovanej regresnej náhrady poisťného plnenia alebo jeho časti. Jediným oprávneným na určenie výšky náhrady poisťného plnenia je poisťovateľ. Súd v tejto časti poukazuje na skutočnosť, že poisťovateľ si uplatnil nárok na náhradu vo výške 100 % z dôvodu, že žalovaný ako vodič viedol motorové vozidlo pod vplyvom návykovej látky. Súd žiadnym spôsobom nespochybňuje toto oprávnenie žalobcu a nijakým spôsobom do určenia tejto výšky náhrady ani nezasahoval.

Súd však nemohol priznať žiadanú náhradu v tomto konaní v prospech žalobcu z dôvodu, že tento pri poskytovaní poisťného plnenia poškodenému nepostupoval v súlade s ustanovením § 441 Občianskeho zákonníka a tým, že neznižil náhradu škody z titulu vyplateného poisťného plnenia, nemohol sa ani v tomto konaní domáhať plnej náhrady voči žalovanému. Žalovaný totiž nijakým spôsobom nemohol ovplyvniť konanie žalobcu pri výplate poisťného plnenia poškodenému a ak tento bez uvedenia akýchkoľvek právne významných dôvodov nekrátil poisťné plnenie, nemôže prenášať túto povinnosť na náhradu škody na žalovaného.

Preto súd dospel k záveru, že prizná žalobcovi len regresnú náhradu vo výške, ktorá mala byť poskytnutá poškodenému a teda 50 % z jeho uplatneného nároku, čo predstavuje 6 683,81 Eur, pričom sa jedná o regresnú náhradu, na ktorú má žalobca nárok a to vo výške 100 %, avšak z iného základu, ako si to pôvodne uplatnil žalobca. Tu súd poukazuje na to, že u toho istého poškodeného F. B. v konaní 5C/107/2013 žalobca krátil plnenie poškodenému podľa § 441 Občianskeho zákonníka vo výške 25 % za nepripútanie bezpečnostným pásom a vo výške 25 % z dôvodu, že poškodený sa viezol na motorovom vozidle vedenom vodičom pod vplyvom alkoholu (poisťné vyplatené za sťaženie spoločenského uplatnenia).

Súd nevidí dôvod, aby iný postup bol zvolený u toho istého poškodeného v časti odškodnenia bolestného.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol ako nedôvodnú.

Výrok o trovách konania sa opiera o ustanovenie § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Úspech a neúspech oboch účastníkov bol rovnaký a preto súd nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov tohto konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa ust. § 42 ods. 3 O.s.p., pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci.